

de andre partier i Folketinget, og det er vel hele vejen gennem Folketingssalen, nemlig at det skal være en udviklingsrunde med fokus på udviklingslandenes behov og ønsker.

Hvis ikke vi får gang i det, ja, så får vi en splittet verden, hvor de rige står på den ene side og de fattige på den anden side. Nogle hævder, at det allerede er tilfældet i dag.

Det er klart, at der er problemer i det her, og hvad er fri og lige handel? Skal vi bare købe varer fra de fattige lande, hvis de er produceret under fuldstændig umenneskelige vilkår af børn på 4-5 år, der arbejder 17 timer i døgnet osv.? Nej, det skal vi ikke.

Hvis vi på den anden side forlanger og kræver og presser igennem, at der skal være de samme betingelser med hensyn til arbejdsmiljø og overholdelse af arbejdsmiljøregler og arbejdstider, sikkerhed på arbejdspladsen og den slags, som vi har i Danmark og Tyskland og de vest-europæiske udviklede lande, så har ulandene ikke en chance. Den form for arbejdsmiljø og sikring af ordentlige sundhedsvilkår på alle arbejdspladser koster en masse penge, og dem har ulandene ikke, og så får de et problem.

Derfor gælder det altså om at finde en eller anden balance mellem bare at lave fri og rå handel og så fri handel på lige vilkår. Det skal være noget, ulandene kan leve med, og som de har en chance for og en mulighed for at få udviklet.

Kristeligt Folkeparti ønsker, at det er EU, der er platformen i Danmarks bestræbelser på at komme igennem med disse her synspunkter, og vi er egentlig helt enige i det, som udenrigsministeren har lagt op til i sin indledende tale. EU er den naturlige platform. Der kan man gøre indflydelsen gældende, det vejer tungere til.

Vi ønsker også, at landbrugspolitikken bliver inddraget, og vi ønsker også, at subsidierne, tilskuddene til landbrugsproduktionen, trappes ned. Vi er jo i gang inden for EU, man kunne ønske, det skete i større omfang, for det er landbrugspolitik tilbage fra fortiden, forment den gang der var underskud på landbrugsvarer og fødevarer i EU, og hvor man derfor gav tilskud med høje priser.

Nu har vi overskudsproduktion og fortsætter med disse tilskud, selv om man sænker dem, men priserne på en lang række landbrugsvarer i EU er kunstigt høje. Og når man eksporterer fra EU, får man eksporttilskud, og de store fødevarereoverskud, der fra tid til anden dukker op i EU, skal så på en eller anden måde dumpes ud i den øvrige verden, og det er med til at slå bl.a. ud-

viklingslandenes muligheder itu, når der pludselig drøner sådan et parti fødevarer ud til dumpingpris. Det skal der tages fat på.

Kristeligt Folkeparti er et af de partier blandt næsten alle her i Folketinget, der står bag det forslag til vedtagelse, som er fremsat, og som vi selvfølgelig støtter, og som lægger hovedvægten på, at nu skal den forhandlingsrunde, der forhåbentlig bliver resultatet af mødet i Qatar, være en udviklingsrunde, som først og fremmest tilgodeser udviklingslandenes behov og ønsker.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil bare nøjes med at sige tak til alle de ordførere, der står bag det forslag til vedtagelse, som blev fremsat af hr. Claus Larsen-Jensen. Jeg mener, den giver regeringen præcis det mandat, vi har brug for med hensyn til at kunne arbejde mest effektivt, målrettet, men selvfølgelig også kompromissøgende i forhold til de prioriteter, det danske Folketing har udstukket.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det ordføreren for forespørgslen, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten. Selv om det ikke kommer til at afspejle sig i det forslag til vedtagelse, som flertallet om lidt stemmer for, så har mange ordførere under debatten udtrykt stor sympati for ulandenes problemer. Så må man jo håbe, at det ikke bliver vedtagelsen, men udtalelserne her fra talerstolen, som vil blive vejledende for udenrigsministeren, når han sammen med den danske delegation rejser til Qatar om nogle få dage.

Men vi er selvfølgelig fra Enhedslistens side skuffet over, at Danmark ikke i den her situation klart vil gå ud og stå sammen med de 40 mindst udviklede lande.

Der er nogle, der har fremstillet det, som om Enhedslisten mente, at Danmark skulle stå alene. Det har vi aldrig ment. Men spørgsmålet er, at nogle gange må man vælge, hvem man vil stå sammen med: Om man skal stå sammen med USA, eller man skal stå sammen med de 40 fattigste lande. Det kan ikke altid lade sig gøre at være allieret med alle på én gang. Derfor har vi et fælles syn på, hvor Danmark skal lande, hvis konfrontationen kommer – som jeg desværre frygter, at den gør – mellem ulandene på den ene side og de rige lande på den anden side.